

ROZHODNUTÍ

Kárný senát Nejvyššího správního soudu ve složení: JUDr. Lenka Matyášová, JUDr. Vladimír Veselý, JUDr. Katarína Maisnerová, JUDr. Jindřich Psutka, JUDr. Gabriela Vilímková a Mgr. Martina Douchová, projednal v ústním jednání dne 19. 11. 2012 návrh na zahájení kárného řízení o kárné odpovědnosti soudních exekutorů ze dne 28. 6. 2012, podaný dne 2. 7. 2012 **předsedou Kontrolní komise Exekutorské komory ČR, JUDr. Janem Paraskou** proti **JUDr. O. S.**, soudnímu exekutorovi, Exekutorský úřad Hradec Králové, se sídlem v Hradci Králové, Průmyslová 1200/4a, 500 02,

t a k t o:

I. Podle § 14 písm. a) zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů a ust. § 120 odst. 2 exekučního řádu se kárné řízení

pro skutek spočívající v tom, že

soudní exekutor **JUDr. O. S.**
Exekutorský úřad Hradec Králové,
se sídlem Průmyslová 1200/4a, Hradec Králové

v exekučním řízení vedeném pod sp. zn. 086 EX 499/03 neopatřil doručený návrh na nařízení exekuce datovaný dnem 8. 12. 2003 podacím razítkem, načež jej postoupil exekučnímu soudu teprve dne 10. 9. 2010,

II. jako soudní exekutor pověřený provedením exekuce sp. zn. 086 EX 130/11 nerozhodl o návrhu povinného na odklad exekuce ze dne 26. 7. 2011 v zákonné lhůtě a ani jej nepostoupil exekučnímu soudu k rozhodnutí,

t e d y

svým jednáním měl závažným způsobem porušit při výkonu činnosti povinnost, stanovenou mu právním předpisem,

čímž se měl dopustit

kárného provinění podle § 116 odst. 2 písm. a) exekučního řádu

se zastavuje,

neboť kárná žaloba byla podána opožděně.

O d ů v o d n ě n í :

Kárný návrh podal předseda Kontrolní komise Exekutorské komory ČR na základě šetření provedeného kontrolní komisí v rámci výkonu dohledu nad exekuční činností, a to v souvislosti s vyřizováním podnětu k prošetření postupu kárně obviněného ze strany společnosti AUTOMOBILOVÁ A AUTOBUSOVÁ SKLA s. r. o. ze dne 31. 10. 2011 a na základě podnětu JUDr. Romana Kiše, Ph. D., místopředsedy Městského soudu v Brně, ze dne 23. 8. 2011. Návrh byl doručen Nejvyššímu správnímu soudu dne 2. 7. 2012.

Obsah kárného návrhu:

Kárný žalobce uvádí, že šetřením bylo zjištěno, že kárně obviněnému pověřenému vedením exekuce pod sp. zn. 086 EX 130/11 byl dne 27. 7. 2011 doručen návrh povinné společnosti, nazvaný „návrh na odklad provedení výkonu rozhodnutí.“ Totéž podání bylo obviněnému doručeno prostřednictvím Okresního soudu v Pardubicích dne 10. 8. 2011 s přípisem, že exekuční soud posoudil podání povinné jako návrh na odklad exekuce a postupuje jej tedy exekutorovi k rozhodnutí. Z předloženého exekučního spisu vyplývá, že o tomto návrhu povinné obviněný, a to minimálně do dne 25. 1. 2012, nikterak nerozhodl, ani jej nepostoupil exekučnímu soudu k rozhodnutí.

Dle ustanovení § 54 odst. 7 exekučního řádu platí, že nevyhoví-li exekutor návrhu na odklad exekuce do 7 dnů, postoupí jej společně s exekučním spisem k rozhodnutí exekučnímu soudu. Z obsahu předloženého exekučního spisu je zřejmé, že obviněný této zákonné povinnosti minimálně do dne 25. 1. 2012 nedostál; ve spisu se rovněž nenachází ani usnesení, jímž by obviněný návrh na odklad exekuce odmítl.

Kárně obviněný se navzdory opětovné výzvě k podání vyjádření k podnětu stěžovatele nevyjádřil, a musel být tedy vyzván k předložení exekučního spisu.

Na základě výše uvedeného lze konstatovat, že obviněný svým pochybením zapříčinil závažné a nedůvodné průtahy v řízení, jimiž mohl poškodit jak oprávněného, tak i

povinného, neboť do okamžiku vydání rozhodnutí o návrhu na odklad exekuce exekutor nemůže činit žádné kroky k jejímu provedení.

Kárný žalobce viní soudního exekutora, pověřeného vedením exekuce pod sp. zn. 086 EX 499/03 z toho, že ačkoli mu byl v přesně neurčeném dni doručen návrh oprávněného na nařízení exekuce, datovaný dnem 8. 12. 2003, kárně obviněný, aniž tento návrh opatřil podacím razítkem, postoupil návrh příslušnému soudu teprve dne 10. 9. 2010, tedy bezmála sedm let ode dne jeho doručení. Kárně obviněný se ke stížnosti ani na opětovnou výzvu nevyjádřil a byl tedy vyzván k předložení spisu. Shodného pochybení se obviněný dopustil v řízení vedeném pod sp. zn. 086 EX 498/03. Z vyjádření obviněného v této věci ze dne 28. 3. 2011 a z předloženého exekučního spisu sp. zn. 086 EX 499/03 vyplývá, že tvrzení stěžovatele odpovídají skutečnosti. Obviněný se v tomto svém vyjádření hájí tím, že návrh na nařízení exekuce ze dne 8. 12. 2003 mu byl doručen bez pravomocného exekučního titulu, avšak byl bez dalšího založen, aniž si pověřený zaměstnanec exekutorského úřadu pravomocný exekuční titul vyžádal; zároveň bez zřejmých souvislostí s předmětným exekučním řízením poukazuje na průtahy příslušného soudu.

Na základě výše uvedeného kárný žalobce konstatuje, že obviněný svým pochybením zapříčinil závažné a nedůvodné průtahy v řízení, jimiž poškodil jak oprávněného, tak i povinného, jehož důkazní situace v řízení o návrhu na zastavení exekuce je v důsledku výše uvedeného značně ztížena. Kárný žalobce poukazuje na skutečnost, že dne 6. 6. 2012 obdržela Exekutorská komora sdělení kanceláře kárných senátů Nejvyššího správního soudu, v němž bylo uvedeno, že v kárném řízení sp. zn. 15 Kse 1/2010, vedeném proti kárně obviněnému (kde byla obviněnému uložena pokuta ve výši 150.000,- Kč), obviněný tuto pokutu dobrovolně neuhradil a Nejvyšší správní soud musel přikročit k jejímu vymáhání. Z výpisu z Centrální evidence exekucí, pořízeného dne 1. 6. 2012, vyplývá, že v neprospěch obviněného jsou v současné době vedeny tři pravomocně nařízené exekuce, a to: 063 EX 1299/09 (JUDr. Vladimír Plášil, EÚ Praha 7), 010 EX 8586/10 (JUDr. Emilie Čenovská, EÚ Strakonice), 133 EX 421/11 (Mgr. Vojtěch Jaroš, EÚ Znojmo). Výše uvedené informace považuje kárný žalobce za naprosto alarmující. Skutečnosti, které vyplývají z šetření obou podnětů, na jejichž základě je kárná žaloba podávána, svědčí o konstantním disrespektu kárně obviněného vůči právním předpisům, právům účastníkům řízení i dohledovým orgánům.

Dle kárného žalobce kárně obviněný svým jednáním dává zřetelně najevo, že nemá respekt ani k autoritativním rozhodnutím Nejvyššího správního soudu, ani ke svým základním občanským povinnostem. Skutečnost, že je v neprospěch soudního exekutora vedeno hned několik exekučních řízení, je nutno pokládat za zcela dehonestující a neslučitelné s výkonem funkce soudního exekutora. Za takové situace považuje kárný žalobce za neúčelné, aby byly obviněnému s ohledem na jeho tristní platební morálku v kárných řízeních i nadále ukládány pokuty. Na základě uvedených skutečností je zřejmé, že soudní exekutor JUDr. O. S. svým jednáním závažně a opětovně porušil povinnosti stanovené právními a stavovskými předpisy upravující exekuční řízení, a to způsobem, jenž se naprosto neslučuje s výkonem funkce soudního exekutora.

Kárný žalobce proto navrhuje, aby byl kárně obviněný uznán vinným a aby mu bylo uloženo nejprísnější kárné opatření - odvolání z exekutorského úřadu.

Kárně obviněný písemné vyjádření ke kárné žalobě nepodal.

Posouzení věci kárným senátem:

Kárný senát při předběžném projednání věci zjistil ze spisu skutečnosti, které brání dalšímu jednání v řízení, neboť kárná žaloba může podle § 117 exekučního řádu být podána do 6 měsíců ode dne, kdy se kárný žalobce o kárném provinění dozvěděl, přičemž tato lhůta může být maximálně prodloužena o další 2 měsíce, a to za dobu, po kterou kárný žalobce provádí úkony směřující k objasnění kárného provinění, respektive k prověření toho, zda se uvedený skutek stal nebo nestal. Při ústním jednání byly proto ověřeny skutečnosti rozhodné pro posouzení lhůty pro podání kárného návrhu.

Z předloženého spisu kárně obviněného a písemností doložených kárným žalobcem vyplynulo, že kárný návrh nebyl podán včas, byl-li podán až 2. 7. 2012. Lhůta ve věci sp. zn. 086 EX 130/11, jejíž běh započal dne 31. 10. 2011, skončila dne 31. 4., resp. 30. 6. 2012; v případě věci sp. zn. 086 EX 499/03 započal běh lhůty dle samotného sdělení kárného žalobce v návrhu dne 23. 8. 2011, kdy byl podán podnět místopředsedy Městského soudu v Brně, lhůta pro podání kárného návrhu by tedy skončila dne 23. 2., resp. 23. 4. 2012.

V případě posledně uvedeném bylo z exekučního spisu kárně obviněného mimo jiné zjištěno, že Exekutorské komoře bylo již 2. 2., resp. 4. 2. 2011 doručeno podání od Městského soudu v Brně stran uplatnění dohledu nad činností soudního exekutora, v němž je jednání kárně obviněného, resp. skutek, pro který byl kárný návrh podán, specifikován, dále se zde nachází přípis, v němž Exekutorská komora sama soudnímu exekutorovi již dne 11. 2. 2011 píše: „*Komora obdržela 4. 2. 2011 stížnost na postup soudního exekutora.*“ Ze spisu soudního exekutora je zcela zjevné, že Exekutorská komora obdržela stížnost obsahující popis skutku již 4. 2. 2011, nikoli až dne 23. 8. 2011; nicméně i kdyby kárný senát vzal v potaz lhůtu 23. 8. 2011, kdy byla podána další stížnost týkající se totožného skutku, kárný návrh byl podán opožděně.

Ve věci sp. zn. 086 130/11 byla kárná žaloba podána na základě podané stížnosti oprávněného; ve spise je založena písemnost adresovaná kárně obviněnému ze dne 9. 11. 2011, v níž Exekutorská komora uvádí: „.... *Komora obdržela dne 31. 10. 2011 podnět společnosti....*“ Z obsahu podané stížnosti je zcela nepochybně seznatelný i skutek, jehož se kárně obviněný dopustil. Dne 22. 12. 2011 byl kárně obviněný ze strany Exekutorské komory opakovaně vyzván, aby se ke stížnosti vyjádřil, což kárně obviněný neučinil; po tomto datu nebyly činy žádné úkony, kárná žaloba byla podána až 2. 7. 2012.

Podle ustanovení § 117 odst. 3 zákona č. 120/2001 Sb., o soudních exekutorech a exekuční činnosti (dále „exekuční řád“) musí být kárná žaloba podána do 6 měsíců ode dne, kdy se kárný žalobce o kárném provinění dozvěděl, nejpozději však do 3 let ode dne, kdy ke kárnému provinění došlo. Do šestiměsíční lhůty se nezapočítává doba,

po kterou se provádějí přípravné úkony k prověření, zda ke kárnému provinění došlo, nejvýše však v délce dvou měsíců.

Subjektivní lhůta 6 měsíců i objektivní lhůta 3 roky jsou lhůty prekluzivní, to znamená, že jejich uplynutím zaniká právo podat kárnou žalobu. Termín dozvědět se o kárném provinění přitom neznamená, že již v tomto okamžiku musí být najisto podstaveno, že k jednání zakládajícímu kárné provinění došlo; zde postačí, že vzniklo důvodné podezření, že se tak stalo. Prokázání toho, že ke kárnému provinění došlo a kdo je za ně odpovědný je až předmětem kárného řízení. Významný je proto okamžik vědomosti kárného žalobce o skutkových okolnostech v takovém rozsahu, který umožní i jejich předběžné právní hodnocení v tom směru, zda je zde dáno důvodné podezření, že ke kárnému provinění došlo či nikoli. Byť jde o subjektivní lhůtu, je nutno „vědomí“ kárného žalobce založit na objektivní skutečnosti, tj. datu, kdy tomuto orgánu došlo např. oznámení, v daném případě stížnost na postup exekutora

V projednávané věci však ani není sporu ani pochyb o tom, kdy se kárný žalobce dozvěděl o tom, jaký skutek kárně obviněný spáchal, přitom v jednotlivých věcech byly detailně specifikovány předmětné exekuce spisovými značkami exekutorských spisů, byl podrobně popsán průběh jednotlivých řízení tak, že zde nevyvstaly žádné pochybnosti stran skutkového stavu. Kárný žalobce byl tedy zcela bezdůvodně nečinný.

Vzhledem k tomu, že kárná žaloba byla podána po zákonem stanovené lhůtě, kárný senát v souladu s ust. § 19 odst. 4 ve spojení s ust. § 14 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů řízení o kárném návrhu zastavil.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e n í** přípustné odvolání (§ 21 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů).

V Brně dne 19. listopadu 2012

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně kárného senátu